

מ"ת 39900/12/19 - מדינת ישראל נגד ולדיסלב פוקלונסקי, ארטיום שטנפר

בית המשפט המחוזי בחיפה

מ"ת 39900-12-19 מדינת ישראל נ' פוקלונסקי(עציר) ואח'
תיק חיצוני: 523873

בפני	כבוד השופט ניצן סילמן
מבקשים	מדינת ישראל
נגד	
משיבים	1. ולדיסלב פוקלונסקי (עציר) 2. ארטיום שטנפר (עציר)

החלטה

1. כנגד המשיבים הוגש כתב אישום המייחס להם ייצור הכנה והפקה של סמים (עבירה לפי סעיף 6 לפק' הסמים המסוכנים), החזקה ושימוש שלא לצריכה עצמית (עבירה לפי סעיף 7 לפקודת הסמים המסוכנים), והחזקת כלים (עבירה לפי סעיף 10 לפקודת הסמים המסוכנים); העבירות מיוחסות למשיבים כמבצעים בצוותא מכוח סעיף 29 לחוק העונשין
2. בקליפת האגוז- אלי אלבוים, שהנו עד תביעה 26, שכר בית בעפולה; ביום 18/8/19 שכר המשיב 1 מאלי, בשכירות משנה, את הבית. המשיב 1 הקים בבית מעבדה לגידול סמים- מסוג קנבוס; על פי הנטען בכתב האישום- המשיבים גם יחד החזיקו וגידלו במעבדה 950 שתילים של קנבוס, במשקל כולל של 100 ק"ג נטו. כן החזיקו המשיבים, לפי כתב האישום, כלים לגידול הסם, שנאים, מפוחים, וכיו"ב.
3. בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה למעצר המשיבים עד תום ההליכים כנגדם.
4. תחילה נשמע ההליך בפני כב' בית המשפט בנצרת, אך נוכח זהות עד התביעה 25, הועבר ההליך לשמיעה בפני; ביום 29/12/19 התקיים דיון, בו השלימו הצדדים טענותיהם.
5. המשיב 1 אישר כי שכר את הדירה, והודה למעשה במרבית עובדות כתב האישום; על כן לא היתה מחלוקת עובדתית לגביו, וביום 24/12/19 נעצר המשיב 1 עד תום ההליכים כנגדו.
6. המשיב 2 טוען, כי בכל הכבוד, לא קיימת כנגדו תשתית ראייתית, אף לא לכאורית, ועל כן יש לשחררו ללא דיחוי; לחלופין טוען המשיב 2 כי עצמת התשתית אינה גבוהה, ועל כן יש להעדיף חלופה בעניינו.
7. כידוע בשלב מקדמי זה, בוחן בית המשפט את החומר הגולמי המונח בפניו, מבלי להידרש לשאלות מהימנות.

הראיות-כללי

8. לגבי גילוי המעבדה- ניתן לפנות לדוח פעולה כ"א של לנא חליל; השוטר התמקם עם אחרים בתצפית לעבר בית שהוגדר כביתו של המשיב 1. בשעה 21:25 הבחין השוטר בשתי דמויות נכנסות לבית, וזמן קצר אח"כ יצא המשיב 1 מן הבית (עם כלבים); המשיב 2 נצפה עם כפפות בצבע כחול מתעסק עם מספרים ליד חלון המטבח.
9. השוטר משה דהאן (דוח כ"ב) נכנס לבית סמוך לאחר יציאת המשיב. בכניסה לבית הריח השוטר ריח חזק מאד של קנאביס ובמטבח הבחין באלי אלבוים. השוטר רס"מ ניסים לוי המשיך בסריקה לקומה העליונה (דוח פעולה כה, דוח פעולה מג) ובקומה זו מצא "בחור אשר היה יושב על כיסא (נרשם כיסה), ובידו נמצאה מזמרה וביד השני פרח מריחואנה ומאוחר יותר זוהה הבחור **כארטיום שטנפר" (המשיב 2- נ.ס.)**.
10. אין מחלוקת לגבי היקף המעבדה שהתגלתה בחיפוש (עיין תמונות י"ח בתיק החקירה); ראה גם דו"ח פעולה כ"ו (דוח מד) של עמית בן אודיז, אשר אישר כי בנכס קיים ריח חזק של סמים. גם עמית בו אודיז ציין כי עלה לקומה העליונה (עם רס"מ ניסים) שם הבחינו "בבחור אשר יושב על כיסא וגוזר פרחים עם מזמרה קטנה ותוך צמח קנאביס.. הנ"ל **זוהה כארטיום שטנפר"**. (דוח פעולה מיום 29/11/19).
11. השוטרים גם מתארים כי בסלון הנכס היה משקל אלקטרוני (דוח מט מוצג 3), שקית ובה מריחואנה (דוח מט מוצג 1).
12. עוד מתואר כי ליד המשיב שטנפר היה קרטון ובו שתילים, והמשיב גזר את השתילים (מזכר נה דוח צפיה סרטון 1).
13. אין חולק כי לא נמצאו טביעות אצבעות המשיב 2 על גופים המשמשים לגידול (להבדיל מטביעות המשיב 1 וכן טביעות דין פלץ).

הראיות- הודעות

14. לגבי המשיב 1 כבר מתחילת חקירתו (הודעה 4/12/19) הודה המשיב 1 כי כל מה שבבית הנו שלו, כי הוא מגדל סמים, בתנאי מעבדה, מזה 4 חודשים. המשיב 1 הדגיש כי הוא מתגורר לבד, כי אין לו שותפים בגידול הסמים (שו' 39), וכי המשיב 2 "בא לשבת סתם הביא לשתות בירה" (שו' 41); למשיב 1 לא היה הסבר מדוע שהה המשיב 2 בקומה העליונה (שו' 52), וכשעומת עם תפיסת המשיב 2 גוזם שתילים שמר המשיב 1 על זכות השתיקה.
15. בחקירה מיום 6/12 טען המשיב 1 כי למד על גידול סמים מהאינטרנט; כי גידל את הסמים בקומה השנייה והשלישית. המשיב 1 טען כי המשיב 2 לא ידע על גידול הסמים, אך "**באותו יום רמזתי לארטיום אם הוא רוצה לעשות אלף שקלים קלים, למה המצב שלו קשה ושיעזור לי לגזוז" (שו' 67); המשיב 1 אישר כי המשיב 2 ארטיום הסכים, (שו' 70).**
16. בהודעה מיום 9/12 שב המשיב 1 וטען כי הוא מגדל הסמים לבד.
17. שוכר הנכס -אלי אלבאום אישר כי הוא מכיר את המשיב 2 (בפרצוף מקרית אתא) - הודעה מיום 4/12.
18. בהודעה מיום 6/12 שב אלי ומאשר כי הוא מכיר את ארטיום, ומאשר כי פגש בו- "ישבתי איתו **אצל ולדי**

לפעמים". (שו' 45); עם זאת- משמעומת אלי עם דרך הגעתו לנכס, ומוטח בו כי ארטיום טוען כי הוא אסף אותו, שומר אלי על זכות השתיקה. (ראה הן שו' 81 והן שו' 148); כל פעם שמוזכר ארטיום וחשד לביסוס הקשר- שומר אלי על זכות השתיקה

19. בהודעה מיום 9/12 מציין אלי כי ביום המעצר התלחשו המשיבים ביניהם, ארטיום התלונן על מצבו הכספי וולדי אמר שיסדר לו ג'וב (שו' 87).

20. בהודעתו הראשונה מיום 4/12/19 שמר המשיב באופן מוחלט על זכות השתיקה; בהודעה השניה, מיום 5/12, החל המשיב עונה.

21. המשיב ציין כי הוא מכיר את אלי (השוכר) ואת ולדי (המשיב 1) מילדות; לטענת המשיב 2 הוא ביקר את המשיב 1 כמה פעמים "אבל בחיים לא עליתי למעלה".

22. בהמשך מציין המשיב- (שו' 6) - "באותו היום שהייתי אצלו הגענו אני ואלי אליו.. ולדי שאל אותי אם אני רוצה לעשות 1,000 שקל, אמרתי לו שכן. הוא אמר לי בוא איתי שניה למעלה, עליתי איתו למעלה, הוא פתח את הדלתות של החדר, ראיתי הרבה עציצים. אמר לי אתה רואה את זה? תגזום אותם, שים בקרטון ואני אביא לך 1,000 שקל; אני לא יודע איך הסכמתי עכשיו אני מצטער על זה... הביא לי כפפות הביא לי מספריים והלך.. אני ודה שעשיתי טעות איומה ואני מאד מצטער עליה".

23. עם זאת המשיב מטעים כי לא הריח את הקנאביס, לא עלה למעלה (עד ליום המעצר), ולטענתו לא ידע על המעבדה. (שו' 104 עד 127); המשיב מאשר כי נתבקש לגזום שתילים (שו' 149) וכי ראה שני חדרים בהם עציצים (שו' 166). המשיב מאשר כי שם הקרטון באחד החדרים ולקח קרטון עם עציצים מחדר אחר (שו' 173). המשיב ציין כי יתכן וטביעות אצבעותיו יופיעו על קירות החדרים, לאור הקושי להלך בהם מרוב עציצים.....

ביצוע בצוותא

24. סעיף 29(ב) לחוק העונשין קובע כי:

המשתתפים בביצוע עבירה תוך עשיית מעשים לביצועה, הם מבצעים בצוותא, ואין נפקה מינה אם כל המעשים נעשו ביחד, או אם נעשו מקצתם בידי אחד ומקצתם בידי אחר.

25. אך לאחרונה, ביום 28/7/19 עסק כב' בית המשפט העליון בניתוח מושג המבצע בצוותא, גם כשמדובר בראיות נסיבתיות. -:

"הדין רואה אפוא את המבצעים בצוותא כמשתתפים בביצוע העבירה, אף אם לא היו נוכחים ברגע המכריע של ביצועה. כשם שנוכחות מקרית בזירת העבירה אינה מביאה להרשעה, כך אי נוכחות בזירה אינה, בהכרח, מובילה לזיכוי. כך, אין דרישה שכל מבצע יבצע בעצמו את כל רכיבי היסוד העובדתי של העבירה, ודי בכך שהוא יבצע פעולה "פנימית" משמעותית כחלק מהמשימה העבריינית עצמה (ע"פ 4389/93 מרדכי נ' מדינת ישראל, פ"ד נ(3) 239, 250 (1996)). מבחינת היסוד הנפשי הנדרש, יש להוכיח כי הנאשם מודע לעובדה שהוא פועל בצוותא, וכי התגבש אצלו היסוד הנפשי של העבירה אותה הוא מבצע (ע"פ 2247/10 ימיני נ' מדינת ישראל[פורסם בנבו] (12.1.2011)).

כפי שהבהרתי במקום אחר, ישנן ארבע מילות מפתח המלמדות על הזיקה שבין הנאשם בביצוע בצוותא ובין המבצע העיקרי: "תכנית משותפת", "מעגל פנימי", "שליטה פונקציונאלית" ו"גוף אחד" (ע"פ 8704/09 באשה נ' מדינת ישראל[פורסם בנבו] פסקה 24 לחוות דעתי (11.11.2012); להלן: עניין באשה):

התוכנית המשותפת מלמדת על כוונת הקבוצה לבצע עבירה מסוימת - מהי כוונת הנאשם? כפי שכתב חברי השופט י' עמית, "היסוד הנפשי הנדרש זהה ליסוד הנדרש בעבירה העיקרית, ומודעות לפעולה בצוותא עם האחרים" (ע"פ 2247/10 ימיני נ' מדינת ישראל[פורסם בנבו] (12.1.2011)). המעגל הפנימי עונה על הדרישה העובדתית של ביצוע העבירה - מה עשה הנאשם? ודוק: ההבחנה היא בין המעגל הפנימי לבין המעגל החיצוני. לא נדרש שתתקיים זהות בין מעשיהם של פלוני ואלמוני כדי ששניהם יהיו בתוך המעגל הפנימי. ייתכן, אפוא, שפלוני עומד בליבת המעשה יותר מאלמוני, אך עדיין שניהם מצויים במעגל הפנימי. אף לא נדרש ביצוע פיזי של העבירה. המעגל הפנימי יכול להתייחס למוח של הקבוצה - המנהל או המתכנן [...] שליטה פונקציונאלית מהווה מבחן על דרך החיוב, שמטרתו ללמד על היות נאשם בצד הגבול של מבצע בצוותא ולא בצד של מסייע או משדל (ע"פ 2103/07 הורוביץ נ' מדינת ישראל[פורסם בנבו] (31.12.2008)). מדובר בשליטה פונקציונאלית בתחום מסוים שבמעגל הפנימי. גוף אחד זורה אור על הצורך להסתכל על פעולת הקבוצה מלמעלה, ועל היכולת לראות את הרבים כיחיד כתולדה משיתוף הפעולה העובדתי על בסיס כוונה משותפת. יוצא, אפוא, שיש לבדוק את המעשה של הנאשם, היסוד הנפשי שלו ושליטתו, תוך התייחסות אליו כחלק מקבוצה. כלים אלו יהיו לעזר בקביעת אחריותו של המערער בתיק דנא (ההדגשות אינן במקור).

כאמור, אין הכרח שכל אחד מן המבצעים בצוותא יבצע בעצמו את כל היסודות העובדתיים של העבירה. אף אין דרישה לנוכחות בזירה בעת ביצוע בעבירה. ארבע מילות המפתח מצביעות על הדרישות המיוחדות של היסוד העובדתי והיסוד הנפשי בעבירה המבוצעת בצוותא. התכנית המשותפת מדגישה כי יש מחשבה פלילית, של כל מבצע, להוציא לפועל תכנית מסוימת, באמצעות פעולה כקבוצה. המעגל הפנימי מלמד כי המעורבים חייבים להיות, מבחינת מעשיהם, בלב העניין. מעגל פנימי נבדל ממעגל חיצוני. תנאי זה מדגיש את ההבחנה שבין המבצע ובין צדדים אחרים לעבירה, כמו המשדל או המסייע (סעיפים 30 ו-31 לחוק בהתאמה). השליטה הפונקציונלית מצביעה על חלוקת העבודה, באופן שלכל מבצע תפקיד שביצעו מעניק לו שליטה במעשה העברייני, ולו בחלק ממנו שמצוי בליבתו. גוף אחד מלמד על השילוב בין המבצעים, כל איבר תורם את חלקו לפעולת הגוף. השוני בין האיברים, ולענייננו - המבצעים, אינו מנתק את הקשר ביניהם, אלא יוצר אותו. ונבהיר: בהיעדר תכנית משותפת אין ביצוע בצוותא. אך ככל עבירה, לא די ביסוד הנפשי. זאת, תוך התאמת דרישת היסוד העובדתי לאופיו המיוחד של מוסד הביצוע בצוותא. לא בכדי הסעיף שמגדיר ביצוע בצוותא מזכיר מצד אחד את העשייה של המשתתף כתנאי להיות מבצע בצוותא, ומצד אחר מדגיש שאין דרישה שיהיה שותף לכל המעשים שנדרשים כדי להיקרא מבצע בצוותא.

(ע"פ 8328/17 ג'בר נ' מ"י)

רשימת סיכום - לכאורית

26. א. המשיב 2 (להלן "המשיב") נצפה בדירה בה נמצאה מעבדת סמים

- ב. המשיב אישר כי הוא ביקר בדירה מספר פעמים, וכי המחזיק בדירה הוא חברו
- ג. בדירה היה ריח חזק של קנאביס (מזכרי השוטרים)
- ד. בסלון הדירה היה משקל אלקטרוני
- ה. **המשיב נתפס בדירה כשהוא גוזם שתילי מריחואנה**
- ו. המשיב אישר כי ביקר בחדרי **הגידול** ביום בו נתפס בדירה (ראה הודעה 5/12 שו' 196 ואילך)
- ז. כשהמשיב עסק בגיזום השתילים המשיב 1 כלל לא היה בדירה (יצא עם הכלבים ונעצר)
- ח. המשיב השתמש בעבר בסמים וחזקה כי הוא מזהה הריח ובתי הגידול
27. משמיקם עצמו המשיב בדירה, משאשר כי נטל חלק בטיפול בתוצרי הסם, גם אם בגיזום השתילים לפני ייבוש, הפך המשיב עצמו למבצע הגידול, בצוותא עם המשיב 1.
28. על אחת כמה וכמה אמורים הדברים מקום בו שאלת המודעות והשליטה, מהוות אבן יסוד בעבירות הסם- המשיב לימד על עצמו כמי שהיה מודע בשלב כזה או אחר לגידול סם בנכס, (אף נגע בקירות מרוב עציצים...), הסכים להמצאות הסם ואף לטיפול בו. בין אם הסכמה זו היתה "רגע" לפני המעצר, ובין אם קודמת לכך, מדובר במי שידע והסכים, נטל חלק פעיל בטיפול (גיזום), ועל כן נכנס למעגל הביצוע, בוודאי לשלב לכאורי זה.
- הדברים בבחינת קל וחומר נוכח החזקות הקיימות בפקודת הסמים המסוכנים, ובפסיקה (וראה לעניין זה ע"פ 1345/08 **איסטחרוב נ' מ"י**) ; לא ניתן גם לגזור (תרתי משמע) חלק המשיב בהתייחס לכמות שנתפסה על ידו; המשיב אישר כי הביא הקרטון ושהה בחדרים בהם הגידול מתבצע ועל כן, הידיעה וההסכמה מתייחסות לכמות המלאה שנמצאה בדירה
29. בנסיבות אלו קיימת תשתית ראייתית לכאורית להרשעת המשיב 2 במיוחס לו בכתב האישום.
30. עילת המעצר מסתברת מאליה- עילה סטטוטורית; ראה גם הצהרת ב"כ המשיב בפרוטוקול 24/12- עמ' 6 שו' 1.
31. משעל פי הפרוטוקול לא ברור אם הצדדים השלימו טיעון בנושא החלופה, אאפשר טיעון מהלך הדיון.
- ניתנה היום, ח' טבת תש"פ, 05 ינואר 2020, בהעדר הצדדים.